

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

8-9.

No. १८८४ क

Title अष्टांगसूत्रम्

Author

Extent ८ पत्र Age सं. १८५०

Subject सूत्र

नं १८०४॥ नं ~~२०६~~

अपासा न वसरा

नं १८०४ म
अपासा न वसरा
१८०४
१८०४

नं ~~२०६~~

श्रीविद्यहर्षे नमः दाल्म उवाच अनारगधितगोविं
 दायेनराकुवभागिनः तेषांडुः। वाभिभूतानां यत्क
 त्वंदयात्तुभिः पशपद्भिः सर्वभूतस्य वासुदेवं महा
 मुने समदृष्टिभिरीशेन तन्ममब्रूयशेषतः पुन
 स्त्वा उवाच सौवर्णराज तं तां स ममयं वानवदृष्टं
 अत्र एकलशं शुद्धं स्थापयेत्ताडुलोपरि तत्रोदकं
 समानीय शुद्धं निर्मलमेव च एकं शतं ऊषाशाणि
 स्थापयेत्कलशोपरि गृहीत्वा तत्समूलाग्रान्कुश
 शुद्धांश्च रोगिणः मार्जयेत्सर्वगात्राणि ऊषाशैः
 दाल्म प्रातिहृत् रोगग्रहविघातीनां ऊर्याकुं
 तिमिमोमुभा विस्मभक्ताविशेषाण्युचिस्मृते
 मानसः दाराहं नार सिंहं च वामने विस्ममेव च

ध्यात्वा स माहितो भूत्वा दिक्षु नामानि विन्यसेत्
 पूर्वनाशाय एः पातु वारिजात्सुदक्षिणे प्रद्युम्नः
 यस्मिन्नेपगत वासुदेवस्तथोत्तरे ऐशान्यां रत्नकोवि
 सुराग्रैर्या तु जनार्दनः नैऋत्यां पद्मनाभस्तु वायव्यां
 मधुसूदनः ऊर्ध्वगोवर्धनो देवाधरायां च त्रिविक्रमः
 एताभ्यां दशदिग्भ्यस्तु सर्वतः पातु के प्रवः श्रृंगुष्ठाग्रै
 तु गोविंदं तर्जनीयां तु महीधरं मध्यमायां शुक्लीकेश
 मनामायां त्रिविक्रमं कनिष्ठायां न्यसेद्विष्णुं करमध्ये
 तु माधवं ~~अथ~~ ~~तु~~ ~~ललाटे~~ ~~तु~~ शिखायां केशवं नमस्कृत्य
 मूर्ध्नि नाशाय ए न्यसेत् माधवं तु ललाटे तु गोविंदं
 त्र्यंबुको स्थितं चक्षुर्मध्ये न्यसेद्विष्णुं श्रवणे मधुसूदनं
 त्रिविक्रमं कपोले तु वामने कर्णमूलयोः दामोदरं

२

दंतपंक्तौ वागहं चिबुके तथा जिह्वायां वासुदेवं तु
 त्वविस्त्रिगुरुध्वजं रूपांके प्रामुत्तराष्ट्रे यमनाभं
 तथाधरे वैकुण्ठं कंठमध्ये तु नाभावनं तमप्यथ दत्ति ।
 एतुभुजे विप्र विन्यसेत्पुरुषोन्नमं वामेतु योगिनं न्य
 स्पृशन्नवद्वयं विन्यसेत् पीतवाससमौकाये हरिं नभ्यां
 तं विन्यसेत् करेतु दक्षिणे विप्र ततः संकर्षणं न्यसे
 त वामे रिपुहरं विंघात्कटिमध्ये जनार्दनं युद्धेदिति
 धारं विंघादच्युतं स्कंधमूलयोः वक्षःस्थले माधवं तु
 कक्षयोर्योगप्रस्थितं स्वयंभुवं मेढ्रमध्ये ऊर्वोश्च
 वगदाधरं चक्रायुधं जानुमध्ये जंघयोरच्युतं तथा
 गुल्फयोर्नरसिंहं तत्पादपृष्ठे मितौ जसं श्रृंगुर्यां
 श्रीधारं नभ्यां कक्षां तत्संधिषु रामरूपे गुडा

केशं कृत्स्नं रक्तास्थिमज्जसुतवेषु मायवं चैव
 त्वसेत्यादत्तलेच्युतं मनोबुधोरहंकारेचित्तैः
 सेजनादृतं एवं न्यासविधिं कृत्वा साक्षात्तारा
 यणो भवेत् तन्नुर्विस्तृतमपीतस्य यावत्किंचित्
 भाष्यते एवं न्यासविधिं कृत्वा यत्कार्यं शृणुते
 दिज वैलवेन तत्कर्तव्यं सर्वसिद्धिः प्रदायकं पूजा
 काले तु देवस्य स्नानकाले तथैव च होमार्भवे च
 कर्तव्यं त्रिसंध्यासु च नित्यशः अभयं सर्वभूतेभ्यो

श्र.
पा.
३

विसृलोकंसगच्छति विसृलोकंसगच्छत्ये
नमः गेनमः परमार्थयेत्याद्यपामार्जनमंत्र
स्वपुलस्त्यऋषिः श्रीनृसिंहो देवता हराम्
कस्येति वीजं अच्युतानंतगोविंदेति शक्तिः
नमो हाटक केशान्तेति कीलकम् समस्ता
भिलाषितार्थे पाठे विनियोगः गेनमः पुरुषा
र्थाय पुरुषाय महात्मने अरूपवद्गुरुपाय व्या
पिने परमात्मने निष्कल्मषाय शुद्धाय ध्यानयोग

रतायचनमस्तुत्वाप्रवक्ष्यामियत्तत्स्थितमे
 वचः वाराहं नारसिंहं त्वामनं विलुमेवच नम
 स्तुत्वाप्रवक्ष्यामियत्तत्स्थितमेवचः त्रिवि
 क्रमाय रामाय वैक्रं दाय नरायचनमस्तुत्वा
 प्रवक्ष्यामियत्तत्स्थितमेवचः वाराहं नारसिं
 हं शिवामनेश त्रिविक्रम हयग्रीवेश सर्वेश ह
 षीकेश हर शुभं अपराजित चक्रायै नमः
 परमायुधैः श्रवणं दिता नुभा वैस्त्व सर्व दुष्ट हरो

अ.
पा.
५

4

मव हरासुकस्पडरितंडुक्तंडुरुपोषितं
मृत्युवंधार्तिभयदंडुरिष्टस्पचयत्फलंपरा
यध्यानसहितः प्रत्युक्तंचाभिचारकं गरस्पृशं
महारोगप्रयोगं जरयाजनहरयेवास्तु देवाय न
मः कृत्स्नायावद्भिने नमः पुष्करनेत्राय केशवा
द्यादिचक्रिणे नमः कमलकिंजल्कपीतनि
र्मलवाससे महारुवरिपुस्कंधद्युष्टचक्राय
चक्रिणे दंष्ट्रे द्युतदिति धृते त्रयीमूर्ते नमो न

मः महायज्ञवराहाय शेषभोगानुशायिते तमहाद
ककेशान्तज्वलत्पावकलोचनवज्राधिकतवस्पर्शदि
व्यसिंहतमोस्तुते कापपपायादिह्रस्वायऋग्यजुः सा
मरूपिणोत्तुभ्यवामतरूपायक्रमतेगांतमोतमः वराहा
शेषजुष्टानि सर्वपापफलानि वै मर्दमर्दमहादंष्ट्रमर्दम
र्दव्यत्फलं तस्मिंहकरालास्यदंतप्रोतातलो ज्वलभं
जभंजनितादेतजुष्टान्यस्यार्तिनाशनः ऋग्यजुः साम
गर्भाभिर्वाग्भिर्वा मतरूपधृक्प्रशंसं सर्वदुःखानि तय
त्वस्य जनादंतः पेकादिकं द्यापपादिकं च तथा त्रिदिव
सज्वरंचातुर्थिकं तथा तस्यंतथैव सततज्वरंदोषोत्थं

श्र.
पा.

५

सन्निपातोत्थं तथैवागंतुकज्वरं प्रसन्नयाशुगोचिं
दक्षिं धिक्छिं प्रसवेदतां ते वृद्धः त्वं शिरो दुःखं दुःखं
चोदरं संभवं अतुल्या समतिश्चासं परितापं सवेपथुं
गुदत्राणां चिरोगांश्च रुष्टं रोगं तथा क्षयं श्वित्रादीन्
त्वज्जात्रोगान्त्वगस्थं तव ह्रिः स्थिता नूकामलादीन्
थारोगान् प्रमेहांश्चातिदारुणान् भगंदरातिसारंश्च
सुखरोगं सवल्लली अप्रमरी मृत्रकृच्छ्रांश्च रोगान् त्वां
अदारुणान् त्वेवातप्रभवारोगये च पित्तसमुद्भवाः क
फोद्भवाश्च ये रोगये चान्ये सान्निपातिकाः आगंतुकाश्च ये
रोगाल्लता विस्फोटकादयः ते सर्वे प्रशमं यांतु वा सु
देवापमाजिताः विलयं यांतु ते ॥ ॥

7

४

म्र.
पा.
६

त्वात्पुद्गलं प्रोक्तं स्तथा मात्प्रहानपि बालस्य
 विस्रोत्प्ररितं हंतु बालं ग्रहानि मात्त वृद्धानां ये ग्र
 हाः केचि ये च बालग्रहाः क्वचित् नरसिंहस्य ते दृष्ट्वा
 दग्था ये चापि यौवने दंष्ट्रा करालवदन्तो नरसिंहो महा
 रवः ग्रहानशेषानिःशेषात्करोति जगतो हिंसः नर
 सिंह महासिंहज्वाला मालोज्ज्वलानन ग्रहानशे
 षान्सर्वेषां वा दत्वा दामि लोचन ये रोगा ये महोत्पा
 ता

यदिष्ये महागुहाः यानि चक्रकर्माणि गुहपीडाश्च
 दारुणः प्राप्नुतेषु ये देवा ज्वाला भार्दभिकादयः
 तानि सर्वाणि सर्वात्मन्यरमात्मन जनार्दन किंचिद्
 रं समास्थाय वासुदेवायुनाशय क्षिप्त्वा सुदर्श
 ने चक्रं ज्वालामालातिभीषणं सर्वदुष्टप्रशमनं
 ऊरुदेववराद्युत सुदर्शनमहाज्वालक्षिंधिर्हि
 धिच मारय सर्वदुष्टानिरन्तासि द्वापयारिवि
 भीषणं प्राच्यां प्रतीच्यां दिशि च दक्षिणेऽक्षर
 तस्तथा रक्षां करोतु सर्वात्मानरसिंहः स्व

७
गर्जितैः श्रव्यं तस्मिन्नेव तथामर्त्यतः पृथक्
प्रतः यद्वां करोतु भगवान्ब्रह्म पीजनार्दनः
यथा विष्णुर्जगत्सर्वं सदैवा सुरमानुषम्

तेन सत्येन सकलं दुष्टमस्य प्रशाम्यतु यथा विस्मै
 स्मृते सद्यः संक्षयं यांति पातकं तेन सत्येन सकलं दु
 मस्य प्रशाम्यतु परमात्मा यथा विस्मृते सर्वं दोषं विभीष्यते
 तेन सत्येन सकलं यन्मयोक्तं तथा स्मृतं शान्तिरस्तु
 शिवं चास्तु प्रणम्य प्रपन्नं स्यात् यत् वासुदेव शरीरोऽस्यैः
 ऊषोः संमार्जितो मया श्रयामार्जितो गोविंदो नरो नारा
 यणः प्रभुः ममास्तु सर्वं दुष्टानां प्रणम्यो वचनादुरेः
 शान्ताः समस्त रोगास्तु ग्रहाः सर्वे विषाणि च भूतानि प्रश
 मं यांतु संस्मृते मधुसूदने पतत्समस्त रोगेषु भूतग्रह
 भयेषु च श्रयामार्जेन कं प्रगल्भं विष्णुनामाभिः श्रितं
 सर्वं बाधोपनुत्तर्यं पुत्रस्त्यागिहितं पुरा यथा चक्रायु
 धं विस्मै र्यशास्त्रं लहरस्यत यथा वज्रं सर्वेदस्य तथा वि

प्रकोकशा एतेकशा विसृष्टासीर संभवा जनार्दनो
 हं स्वयमेव वागतः हतं मया दुष्टमशेषजंतोः स्वस्थो
 भवतिष्ठ यथा वक्रो हरेः शान्तिरस्तु शिवं चास्तु दुष्टम
 स्तु प्रशाम्यतु यदस्मदुदितं किंचित्तादित्प्रलवणार्णवे
 स्तामस्य मस्य सदैवास्तु सुखी केशस्य कीर्तनात् यत एवा
 गतं पापं तत्रैव प्रतिगच्छत एतद्भोगादिपीडासु जंतूनां
 हितमीक्षितं विस्तुभक्तैर्न कर्तव्यं मया मार्जनकंपरं
 अनेन सर्वदुष्टानि श्रयामार्जनकंपरं अनेन सर्वदुष्टानि
 प्रशमयंतीत्यशेषतः सर्वभूतहितार्थाय कुर्यात्तस्मात्स
 दैवहि सर्वापराधशमनं सर्वबाधाविनाशनं सर्वदो
 षहरे पुण्यमपामार्जनकंपरं यस्तु भक्त्या पठेन्नित्यं
 सर्वपापैः प्रमुच्यते तस्मात्तुष्टतिगोविंदो मनसा चिं

तितंलभेत कोटिजन्मकृतं पापं पठनादेव नश्यति
 गोसहस्रस्य दत्तस्य फलमेतदवाप्नुयात् यद्दंष्ट्रा
 श्येद्विद्वान्मृग्यद्वा भक्तिमन्वितः ग्रहास्तं नोपजि
 ज्ञंति नरोगाश्च शस्त्राः धनोपशान्त्यः प्राप्नुवन्तः स
 वायं मुनिसत्तम पठतां मृग्यतां चैव ददाति परमां
 गतिम् इत्यपामार्जनस्तोत्रं समाप्तम् ॥ ॥

१५४६ जसु ॥

नं-२०६

विष्णुसहस्रनामस्तोत्रं ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
विष्णुसहस्रनामस्तोत्रं ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
विष्णुसहस्रनामस्तोत्रं ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
विष्णुसहस्रनामस्तोत्रं ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
विष्णुसहस्रनामस्तोत्रं ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥

नं. २०६